

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJE. -7.30 + Novosel Petar, Stjepan i Magdalena Miklobušec

UTORAK - Sv. Petar i Pavao- 7.30 + Mikulić Josip god.
+ Skupnjak Stjepan (Dravska) + Hren Petar, Marija i Jagica

SRIJEDA-kapelica-7.30 + Tuđan Milka god. i Rudolf

ČETVRTAK- 7.30 + Skupnjak Petar, Pavao, Julio i Milka

PETAK - 7.30 + Hrman Marija, Martin, Ivan i Bartol

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 14. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Kosec Bolto god. i Gabrijela

11.00 + kod kapelice sv. Petra - skupna sv. misa!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: PJEVANJE ZA SVE PJEVAČE - četvrtak u 19.30

Susret ministranata: subota u 9:00! Zajednica mladih - subota u 19.45,

KUTAK ZA RAZBIBRIGU

A	I	M	L	I	J	E	K	O
B	B	Z	I	Z	A	K	O	V
E	J	R	L	D	E	M	D	E
R	V	I	A	A	J	M	R	G
O	I	H	T	H	Z	A	B	I
H	M	E	A	R	A	A	N	P
E	J	I	S	J	O	M	K	A
J	A	J	E	S	A	M	O	T
J	A	K	O	V	LJ	E	V	V

I ove je nedjelje za vas još jedna osmosmjerka. Zabavite se!

ABRAHAMOV, JAKOVLJEV,
MOJSIJE, MLIJEKO, HOREB, JA
JESAM, MIDJAN, IZAKOV,
EGIPAT, JITRO, JAHVE, GRM,
BRDO, MED, IZLAZAK

Rješenje: _____ BOŽJE

Urednici:Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
lipanj, 2010. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina II.

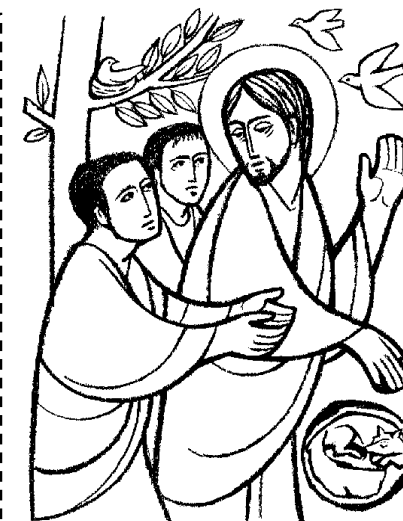
broj 31 (83)

27. lipnja 2010.

13. NEDJELJA KROZ GODINU

Ono najhitnije – ići za Isusom

Isuse, za tobom ću, samo...
Bojim se. Ako krenem za tobom da ću onda morati sve ostaviti, da će se toliko toga u mom životu morati promijeniti. Bojim se da ćeš toliko toga od mene tražiti, a ja sve to još ne mogu. Bojim se ljudi, Isuse. Ako odlučno krenem za tobom, reći će da nisam kao oni, da ne živim normalnim životom... Isuse, za tobom ću, ali pričekaj malo... Isuse, ti si Put, a ja tražim uvijek neke stranputice i mislim da sam u pravu. Ti si, Isuse, Istina, a ja tumaram u lažima i tminama i uvjeravam sebe i druge da sam u svjetlu. Ti si, Isuse, Život, a ja mislim da ću promašiti život i da ću izgubiti od normalnog života ako krenem za tobom! Pomozi mi! Pomozi mi prihvatiti tvoj izazov, tvoju ponudu, tvoj život. Pomozi mi prihvatiti poziv da budem tvoj učenik. Nauči me, Isuse, ostaviti sve što ne služi tvojim ciljevima. Nauči me da si ti jedina i najveća vrednota života, da si ti Život. Isuse, za tobom ću... Daj da to učinim bez onih uvjeta "samo" ili "ako". Za tobom ću u jednostavnosti i poslušnosti vjere. Isuse, hvala ti što me još uvijek zoveš, što me još uvijek čekaš.

Zborna molitva

Bože,
po krštenju smo postali
sinovi svjetla.
Molimo te
da nas nikad
ne obavije
tama zablude
već da uvijek
svijetlimo istinom.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Prošle nedjelje Isus je svima nama postavio veliko pitanje: tko je on? Uz to pitanje Isus nam je postavio i jedan veliki zahtjev: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom." Dakle, Isus od nas traži da bez pogovora prihvatimo svoj životni križ, svoje životne kušnje i probleme te da ga slijedimo na našem životnom putu.

U današnjem Evanđelju Isus je još radikalniji. On traži od nas, svojih učenika i sljedbenika, da se okanimo baš svega što nas priječi i sputava u tom hodu za njim. Isus traži od svakoga koji ga želi slijediti da se ne okreće više natrag, da ostavi i ukope i oprostaje, da misli samo na ono što je potrebno za spas njegove duše. Neki će reći da je to preradikalno, čak fanatično. Je li to baš tako? Božje djelo i Božji plan s nama ljudima traži potpuno predanje svakoga od nas koji smo po krštenju postali njegovi učenici.

Što sve čovjek ne žrtvuje radi posla, napredovanja, karijere, športskog uspjeha, zbog vlastite obitelji. Pri tome čovjek ne žali i ne prezire tu žrtvu koju čini, nego jednostavno stvari stavlja na ljestvicu vrednota: što mu je u životu najvažnije. I zbog toga što je čovjek puno toga žrtvovao za uspjeh i karijeru nitko ga neće smatrati ludim, fanatičnim i nemoralnim.

U tom smislu trebamo sada vidjeti što za sve nas, sadašnje Isusove učenike znači njegov poziv iz Evanđelja. Je li Evanđelje smisao i pokretač našega života ili nam je ono samo lijepi ukras? Trebamo si posvijestiti jednu činjenicu: ići za Bogom traži veliku odlučnost, ali i žrtvu. U slici trenutnog ostavljanja svega, čak tako da se ne pokopa vlastiti otac – hoće se reći koliko nam treba biti važno kraljevstvo Božje, koliko nam treba biti važan spas naše duše. Je li zahtjev Evanđelja pretežak, neumjeren? Mislim da nije.

Nitko od nas ne traži da ovaj zahtjev doslovno shvatimo. Od nas se samo traži da nam Bog bude na prvom mjestu, da nam naša vjera ne bude samo lijepi ukras, nego da po njoj živimo, da naše kršćanstvo ne bude kao blagdansko ruho koje povremeno oblačimo. Bog od nas traži puno više: on traži naš potpuni angažman, naše predanje, on traži naš praktični kršćanski život. Za vječno spasenje ništa nam ne smije biti preteško.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

MAJČINO OKO

Moja mama je imala samo jedno oko. Izbjegavao sam ju; bila mi je teret! U školi je kuhala, za nas učenike i učitelje. Jednog dana mi je prišla, pred kolegama, da mi zaželi lijep dan. Bio sam jako ljut i tužan; kako je nije bilo sram da takva pride k meni i da mi radi samo na sramotu?! Zato sam ju ignorirao s ljutim pogledima, da vidi što je učinila i postao sam za nju stranac. Jednog od sljedećih dana, prišao mi je jedan učenik i rekao: "Ej, tvoja mama ima samo jedno oko!" Bilo me je tako sram, bio sam tako ljut, da sam zaželio da se majka zauvijek izgubi.... S njom sam se istog dana poriječkao i odbrusio sam joj: "Ako mi misliš raditi takve scene, da mi se drugi učenici rugaju, zašto radije ne umreš?" Moja majka nije niti odreagirala! Bio sam pun ljutnje i ni sekunde nisam znao što govorim. Potpuno sam zaboravio na nju i njene osjećaje te se posvetio samo sebi. Htio sam otići od kuće i više se nikada ne vratiti. Zato sam se u učenju prilično trudio i dobio sam priliku da studiram u Singapuru. Oženio sam se, dobio djecu, kupio kuću... Bio sam sretan i zadovoljan svojim životom, djecom i udobnošću koju sam imao. Jednoga dana, posjetila me moja majka. Nije me vidjela godinama, tako da me u prvi mah nije niti prepoznala. Stajala je na vratima, a moja djeca su se podrugljivo smijala, govoreći mi da je došla neka pridošlica. Kriknuo sam na nju, kako se usuđuje preplašiti moju djecu. "Gubi se" - rekao sam joj. Moja je mama na to odgovorila: "Oh, oprostite. Vjerovatno sam došla na krivu adresu!" I otišla je. Prije neki dan sam na kućnu adresu u Singapuru dobio pozivnicu od svojih bivših prijatelja iz školskih dana. Otišao sam na taj susret, varajući ženu da moram na službeni put. Kako sam išao do mjesta susreta, prošao sam mimo svoje stare kuće gdje sam proživio djetinjstvo zbog radoznalosti, kako danas izgleda. Sreo sam stare susjede, a oni mi rekoše da je majka umrla. Nisam ni suzu ispustio. Susjede su mi predale majčino pismo, kojeg je napisala dan prije smrti. "Dragi moj sine, ovaj tren mislim na tebe. Žao mi je što sam došla u tvoju kuću u Singapur i što sam prestrašila tvoju djecu. Bila sam tako sretna, kad sam čula da se dolaziš sresti sa svojim bivšim učenicima. Oprosti mi i što sam ti bila veliki teret u času odrastanja. A vidiš.....dok si bio mali, imao si nesreću u kojoj si izgubio jedno oko. Zato ja, kao tvoja majka, nisam imala srca gledati tebe, kako odrastaš samo s jednim okom. Pa sam ti onda dala svoje. Bila sam tako ponosna na svojega sina, koji je sada s oba oka, opet gledao svijet. S ljubavlju..... tvoja mama....." (Komentari nisu potrebni.)